

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 294/2014
11.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: Бранка Станића, као председника већа, судије Гордане Ајншпилер-Поповић и судије Јелене Боровац, као чланова већа, у правној ствари предлагача З.М. из И., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Р4.п.бр. 8/14 од 12.11.2014. године, донео је у седници већа одржаној дана 11.12.2014. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ се као неоснована жалба предлагача З.М. из И. и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** решење Вишег суда у Панчеву Р4.п.бр. 8/14 од 12.11.2014. године у ставу 3. изреке.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Р4.п.бр. 8/14 од 12.11.2014. године у ставу 1. Изреке, утврђено је да је повређено право на суђење у разумном року предлагачу З.Ми. из И. у предмету Основног суда у Панчеву П 1318/14, па је ставом 2. изреке наложено Основном суду у Панчеву да предузме све мере да се овај поступак оконча најдуже у року од 6 месеци рачунајући од правноснажности решења. Ставом 3. изреке, одбијен је захтев предлагача да му се на име правичне накнаде због повреде права на суђење у разумном року на терет буџетских средстава Републике Србије досуди износ од 70.000,00 динара као неоснован а ставом 4. изреке предлагач је ослобођен од трошкова плаћања судске таксе.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу која се по садржини односи на став 3. изреке, због погрешне примене одредби из члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, те је предложио да Врховни касациони суд као другостепени, уважи жалбу и досуди накнаду која је тражена у захтеву.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. а у вези са

чланом 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова и утврдио да је жалба предлагача неоснована.

У поступку доношења ожаленог решења нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које Врховни касациони суд као другостепени суд, пази по службеној дужности а у жалби се одређено не указује на друге битне повреде, због којих се жалба може изјавити.

Према стању у списима предмета, предлагач је дана 17.10.2014. године поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Панчеву П број 1318/14 у коме се расправља о потраживању тужиоца ЈКП „Грејање“ из Панчева за неплаћене трошкове грејања у којима је предлагач тужена страна.

Виши суд у Панчеву на основу извршеног увида у списе Основног суда у Панчеву П број 318/14 утврдио је да је дана 15.12.2006. године поверилац ЈКП „Грејање“ из Панчева поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, против овде предлагача а у том спору дужника З.М., ради наплате потраживања од 15.817,00 динара са законском затезном каматом.

Извршни дужник а овде предлагач З.М. је тек дана 13.12.2013. године изјавио приговор против решења о извршењу којим је оспорио потраживање. Приговор је уручен повериоцу 25.12.2013. године а потом извршни спис преведен у парнични спис дана 01.10.2014. године и заказано прво рочиште на дан 10.12.2014. године. Овако дуго трајање поступка од 7 година и 10 месеци, настало је због тога што се предлагачу као дужнику - туженом, није могла извршити достава решења о извршењу донетог на основу веродостојне исправе. У току поступка је утврђено да предлагач променио пребивалиште још 1996. године од када више не станује у П. у стану за који је настао комунални дуг, али иако је поромена адреса настала пре покретања овог поступка, предлагач није пријавио на адресу стварног пребивалишта у И., што је допринело да поступак дуго траје. Међутим, имајући у виду обавезу суда у погледу предузимања процесних радњи, поготову радњи везаних за доставу, Виши суд у Панчеву је утврдио да првостепени суд није предузимао све радње у оквиру својих овлашћења, да би поступак који је по својој природи релативно једноставан поступак, окончао у што краћем року, па је због тога утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и наложио Основном суду у Панчеву да предузме мере да се поступак у предмету П 1318/14 оконча најдуже у року од 6 месеци од правноснажности решења.

Захтев предлагача да му се досуди правична накнада због повреде права на суђење у разумном року одбијен је јер према закључку Вишег суда у Панчеву, иако Основни суд у Панчеву има пропуста у достављању решења о извршењу и решавању приговора, ипак је предлагач на одређени начин скривио немогућност достављања јер не живи на адреси која је пријављена као његово пребивалиште. Поред тога ради се о спору релативно малог значаја за предлагача јер је у питању комунални дуг који треба да се првенствено реши са комуналним

предузећем, те имајући у виду да плаћање комуналног дуга представља одређену врсту поред облигационе и грађанску обавезу и да се ради о релативно малој вредности спора, одлучио је да се тужиоцу не досуди накнада због повреде права на суђење у разумном року.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно је Виши суд у Панчеву поступио када је одбио захтев предлагача у делу у коме је тражио накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 70.000,00 динара.

Сврха захтева за заштиту права на суђење у разумном року је пре свега убрзање поступка, тако да се накнада не мора досудити у свим случајевима када је утврђена повреда права на суђење у разумном року. Имајући у виду да је Виши суд у Панчеву издао налог Основном суду у Панчеву да предузме све мере да се поступак у предмету П 1318/14 оконча у року од 6 месеци и имајући у виду вредност овог спора и да се спор води против предлагача као дужника зато што није платио комуналну услугу, према мишљењу Врховног касационог суда, на овај начин је постигнута сврха института заштите права на суђење у разумном року, јер ће се предузетом мером која је наређена у конкретном случају отклонити последице настале повредом права на суђење у разумном року. Према томе, неосновани су наводи жалбе предлагача да је Виши суд у Панчеву приликом доношења побијаног решења погрешно применио одредбе члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, када је одбио захтев да се досуди накнада за повреду права на суђење у разумном року.

На основу изложеног Врховни касациони суд је жалбу предлагача одбио као неосновану и применом одредбе члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**